

De zot in Froome

© VRT

De koers werd een beetje ingewikkelder en daar was de onzin. Maar eerst dit: ook de annihilatie van de Belgische hype gezien in die niet eens overdreven lastige bergetappe van zaterdag? Dat is geen verwijt aan de desbetreffende moedige renners, wel een vingervijzing aan de media: een toevallige gele of bolletjestrui onderweg is een fait divers en geen wereldprestatie.

Zin in nog meer fait divers? Oké, Chris Froome dan maar. Die ging eergisteren net voor de top van de Peyresourde aanvallen en kreeg tien meter van Nairo Quintana die nog even een drinkbus had aangenomen. Dat was dom, want drinken in een afdaling is sowieso geen goed idee en die 16 kilometer bergaf zouden minder dan een kwartier duren. Tenzij Quintana zijn fiets een halve kilo zwaarder wilde hebben om sneller te kunnen dalen.

Het heeft alvast niet geholpen. Die tien meter werden uiteindelijk tweehonderd meter of omgerekend dertien seconden. Froome kwam als eerste over de streep en pakte de gele trui. Het getoeter begon nog tijdens de rit en kreeg een spin na de aankomst. Tegen dat de zon onder was en de voetbalpraatshow 'Panenka' begon met het fileren van de koers door Jan Mulder, Franky Vander Elst en Wesley Sonck (wat een absurditeit), was het plots een wetenschappelijke demonstratie geworden: fenomenale Froome, *marginal gains taken to the next level*, het gebazel kende geen grenzen. Eddy Planckaert – de beste analist voor klassiekers – had een paar mooie oneliners maar liet zich ook meeslepen in de euforie.

Alleen *good old* José De Cauwer vond het in de live al niks. Hij kon geen weg met zijn verbazing en nam het woord waanzin in de mond. Dat was het ook en hij was niet de enige van wie de mond openviel. Ik had een vlieg willen zijn in de bus van Sky waar Sir David Brailsford de koers volgde.

"*What the fuck, Chris?*", heeft hij geroepen en hij leek niet blij, vertelde men mij.

What the fuck inderdaad, maar bij Sky zijn ze slim en tegen dat Brailsford de eerste micro onder zijn neus kreeg, had hij een verhaaltje klaar. "We hebben eens wat anders gedaan, om onvoorspelbaar te blijven." Veel overleg met Chris Froome was er niet geweest want die herleidde zijn gevaarlijke stunt tot een ingeving van het moment. Een dag later waren de violen wel gestemd en heette die nieuwe afdaling de exponent te zijn van de veelbesproken *marginal gains*: de obsessie om op alle vlakken – techniek, tactiek, fysiologie, voeding, rust en alles wat bij koers komt kijken – enkele procenten vooruitgang te boeken.

Nieuw geheim middel

Servais Knaben mocht de Nederlandstalige media wat op de mouw spelden. Ja, hij had op het nieuwe afdalen getraind. Ja, er waren onderzoeken gebeurd naar de ideale banden. Ja, hij had een 54 gemonteerd in plaats van een 53. Kijk, dat hadden Brailsford en Sky weer mooi geflikt. Van hun eerste schrik bekomen, hadden ze beslist om van die zothed van Froome een plan te maken. En het peloton trapte erin. Verdorie, Sky had een nieuw geheim middel. Misschien waren ze wel in Zweinstein wezen trainen, wie weet?

Waar had hij op getraind dan? Op aerodynamica. Komaan zeg, wie gelooft dat nu? Geraint Thomas werd gisteren geciteerd in *The Sunday Times*: "Chris is een echte waaghals; hij gaat sneller naar beneden dan wij allemaal als we eens goed hard willen gaan." Had hij zich dan ineens de stuurmanskunst eigen gemaakt? We herinneren ons natuurlijk Froome als de Keniaanse belofte die bij de tijdrit op het WK in Salzburg de eerste bocht miste en een official overhoop reed (filmpje op YouTube). En die het later bergaf op gladde

—
**'We hebben
eens wat
anders gedaan,
om onvoorspelbaar
te blijven'**

DAVE BRAILSFORD
ALGEMEEN DIRECTEUR
TEAM SKY

bergwegen in de broek deed.

Maar de angstaas Chris Froome is niet de echte Chris Froome, die in zijn boek 'The Climb' vertelt van zijn waaghalzerij op de wegen tussen Karen en Kibera, zijn rijke wijk van Nairobi en de arme wijk waar zijn fietsvrienden woonden. Die vertelt over razende afdalingen op de bovenbuis en dat op Keniaanse wegen vol putten. De realiteit is dat Froome altijd heeft kunnen afdalen en sturen, maar onze perceptie wilde het anders. Froome zette dat eergisteren even recht door meesterafdaler Alejandro Valverde op een paar honderd meter te rijden.

Het onderzoek naar de speciale banden en de druk, wat een onzin was dat niet? De druk en de breedte zouden bestudeerd zijn. Oké, voor bergop of voor bergaf? Zeg niet voor allebei, want dat zijn nonsens. Ten slotte, de 54x11 in plaats van 53x11. Dat betekent 2 procent meer afstand per omwenteling, alleen trapte hij 95 procent van de afdaling niet, dus dat telt ook niet.

Als er echt een plan was om in de bijtrapafdeling het verschil te maken, dan had hij wel een 56 gemonteerd en was hij in de Delgado-houding (neus op het voorwiel) naar beneden gereden. Net iets minder aerodynamisch dan zijn afzichtelijke stijl, maar dan had hij kunnen blijven trappen en per trap had hij 60 centimeter meer afgelegd. Bij Sky lachen ze in hun vuistje. Er was geen plan, het was de zot in Froome die even is opgestaan. Pas toen anderen er een plan van maakten, speelden ze het spel mee en liet iedereen zich bij de neus nemen.

Ook dit zal een fait divers blijken, zoals we gisteren zagen. Nairo Quintana kon volgen en zal misschien ook donderdag kunnen volgen, maar hoe lang? En als hij aanvalt, zal Froome kunnen volgen? Een voorspelling: de Ventoux zal overmorgen een muis baren en het verschil wordt in de tijdritten gemaakt.